

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 אפריל 2013

תת"ע [redacted] מ.ל. ענף תנועה ת"א נ' [redacted]

בפני כב' השופטת נועה פראג לבוא

מאשימה

מ.ל. ענף תנועה ת"א ע"י ב" עו"ד נבו

נגד

נאשם/ת

[redacted] – אין הופעה ע"י ב"כ עו"ד יורוביצקי

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26

פרוטוקול

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיפים 62(3) וסעיף 39א בקשר עם סעיף 64ב. השכרות מכוח סירוב לבדיקת נשיפה על פי דרישה, עבירה לפי סעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה התשכ"א – 1961.

מעיון בכתב האישום עלה, כי ביום 25.04.08 בשעה 00:45 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב, ברחבת משרד הרישוי בחולון, ונעצר לבדיקה שגרתית. הנאשם נדרש כדין לבדיקת נשיפה וסירב.

בישיבת ההקראה שהתקיימה ביום 13.07.08, השיב הנאשם לאשמה, כדלהלן: " אני לא מודה. אני לא הייתי שיכור. הוא ביקש ממני לתת נשיפה, אמרתי לו שאני לא מכיר את המכשיר, וביקשתי ממנו לעשות בדיקת דם. הוא אמר לי שאין בעיה, הוא דיווח בקשר על הבקשה שלי. באותו זמן התקשרתי לידידה שלי, שהיא שוטרת, והיא אמרה לי, לעשות את בדיקת הנשיפה. ניגשתי לשוטר, וביקשתי ממנו לעשות את הנשיפה, והוא אמר שיעכשו הוא לא מוכן. לא לקחו אותי לבדיקת דם, ולא עשו לי בדיקת נשיפה. אני לא הייתי שיכור ולא סירבתי. בהתחלה סירבתי לנשיפה, ואמרתי שאני רוצה בדיקת דם. אח"כ אמרתי שאני אעשה בדיקת נשיפה... "

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 אפריל 2013

תת"ע [REDACTED] מ.י. ענף תנועה ת"א נ'

הראיות:

- 1
2
3 להוכחת האשמה העידה התביעה את עת/1 רס"ל צחי ויצמן;
4
5 עת/1, ערך דו"ח הפעולה ת/1, דוח הזמנה לדין ת/2 ודוח פעולה באכיפת שכרות ת/3 שהתקבלו
6 וסומנו.
7
8 העד עצר את הנאשם לבדיקה שגרתית. העד הבחין כי עניו של הנאשם אדומות, (הוא מדיף ריח
9 אלכוהול. הנאשם נתבקש לבצע בדיקת נשיפה במכשיר הינשוף וסירב. העד הסביר לנאשם
10 משמעות הסירוב. הנאשם עמד בסירובו.
11 עיון מדוקדק במסמכים, שערך העד, מלמד, כי הנאשם נעצר בשעה 00:30 או בסמוך לכך. בשעה זו
12 נערך לו "תחקור חשוד". הנאשם הודה בשתיית כוס אחת של בירה "לפני שעה" אצל חברים.
13 לשאלה: "מדוע סירבת להיבדק באמצעות הינשוף?", השיב: "לא מאמין בזה".
14 לשאלה: "מדוע סירבת להיבדק בבדיקת מאפיינים?", השיב: "לא מאמין בזה".
15 לשאלה: "מה יש לך לומר על כך?", השיב: "אין לכם מה לעשות".
16
17 בשעה 00:40 נרשם "דו"ח פעולה באכיפת נהיגה בשכרות", להלן, ת/3. בדו"ח נרשם עת/1 את שעת
18 העצירה של רכב הנאשם כ - 00:45, שזוהי שעת רישום הדו"ח.
19 הנאשם מדיף ריח חזק של אלכוהול. הופעתו מסודרת. הוא מגיב לעניין.
20 הנאשם מסרב לבדיקת מאפיינים. הנאשם מסרב לבדיקת ב"נשיפון". הנאשם מסרב לבדיקת
21 "ינשוף".
22
23 בשעה 00:45 נרשם לנאשם הדו"ח ת/2. בדו"ח מתאר עת/1 נסיבות הדרישה, הסירוב, הסברת
24 משמעות הסירוב, ובחמשך אומר כדלהלן: "לאחר תחילת רישום הדוחות, הנ"ל ביקש להיבדק.
25 הודעתי לנהג, כי אין באפשרותו להיבדק לאחר שסירב".
26 מפי הנאשם נרשמו הדברים הבאים: "אני שתיתי בירה. אני נוסע הביתה. אני גר פה. אתם סתם
27 מתאנשים שמתפשים. אין לכם מה לעשות. אני לא מאמין במכשירים האלה".
28
29 בתשובה לשאלות ב"כ הנאשם משיב העד: "אחרי שהוא סירב, הוא ביקש לעשות בדיקה. אני לא
30 רשם באיזה שעה מדויקת, הוא בא אלי וביקש לעשות בדיקה, זה אחרי שהוא סירב. אחרי
31 שהתחלתי למלא את הדוח. זה יכול להיות גם לאחר 20 שניות. ברגע שהוא סירב, הוסברה לו מהות
32

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 אפריל 2013

תת"ע [REDACTED] מ.י. ענף תנועה ת"א נ

1 הסירוב, והוא סירב שוב, ונדשם לו הדוח, לא ניתן לתקן זאת. אני גם לא יודע מה הוא עשה בזמן
2 הזה." (עמ' 10 שורות 17-13). "אני לא יודע מתי הוא סירב. זה היה לפני 00:45" (עמ' 12 שורה 4).
3
4 העד אומר: "ברגע שאדם מסרב, אני מסביר לו את מהות הסירוב. אם הוא מסרב עדיין, אני לא יכול
5 לשבת ולחכות עד שכל אחד יסכים לבדיקה. אני לא יכול להתחנן. רשום שהוא סירב מספר פעמים.
6 ניתנו לו עוד אופציות". (עמ' 11 שורות 27-28).
7 העד מציין, כי לו היה הנאשם מבקש להתייעץ עם אחר, לא היה מותחיל ברישום דו"ח סירוב. "אם
8 הוא היה מבקש, לא הייתי רושם סירוב. הייתי ממתין לראות, מה הוא מתליט. הייתי נותן לו
9 להתקשר להתייעץ. אני בטוח. אין סיבה שלא. לא יכול להיות, שהוא אמר לי, שהוא רוצה להתייעץ,
10 (אמרתי לו, שעליו לתת לי עכשיו תשובה)". (עמ' 12 שורות 3-1).

11
12 בסיום פרשת התביעה, טענה באת כוח הנאשם, ש: "אין להשיב לאשמה".

13
14 ב"כ הנאשם מבססת טיעוניה על טעות ברישומי תומנים.
15 עת/1 מודה בטעותו, ואומר: ש. : "למה אתה מתקן שעות ותאריכים?" " יכול להיות שטעיתי
16 בשעה. "... יכול להיות שאנו טועים בתאריך אחרי 24:00 בלילה. לפעמים יש לי כתב לא ברור, ואני
17 חוזר על זה". (עמ' 11 לפרוטוקול שורות 17-16).
18 לטענת ב"כ הנאשם נרשמה שעת העבירה כ- 00:45, כאשר ברור שחסירוב נעשה קודם לכן, ולכן לא
19 נעברה כל עבירה.
20 דחיתי טענה זו על הסף.

21
22 סעיף 158 חוק סדר דין פלילי:

23 "נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יוכה בית המשפט את הנאשם- בין על פי
24 טענת הנאשם ובין מיוזמתו- לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין".

25
26
27 בבשפ 825/98 מדינת ישראל נ' מוחמד דחלה קבע כבי השופט קדמי:

28
29 "...לעניינה של "ראיה לכאורה" באשר לטענה של "אין להשיב לאשמה", המבחן הוא מבחן "חיצוני"
30 של ראיות התביעה "על פניהן", בלי ליתן את הדעת לשיקולי מהימנות ומשקל, פרט למקרים
31 נדירים, שבחם חוסר המהימנות זועק מן הראיה, ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת."

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 אפריל 2013

תת"ע [REDACTED] מ.י. ענף תנועה ת"א נ'

- 1 בספרו "על סדר הדין בפלילים" מצוין כבוד השופט קדמי (בעמ' 1049), כי: "המשמעות המעשית של
2 הענדר הוכחה לכאורה בהקשר זה היא: כי אין בראיות שהוגשו לבית המשפט מטעם התביעה כדי
3 לבסס חרשעה 'אפילו יינתן בהן מלוא האמון, ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי: ועל כן אין
4 הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן, וראוי לזכותו.
- 5 הלכה למעשה, די בקיומן של ראיות "דלות" להוכחת יסודות העבירה המיוחסת לנאשם: "כפי
6 שנקבע בע"פ 405/80 ... בעקבות ע"פ 28/49 וע"פ 732/76, הרי כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה,
7 אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה, ודי במערכת ראיות
8 ראשונית.
- 9 בשלב זה של הדיון אין בית המשפט שוקל שיקולי מהימנות, ואינו מעניק משקל ראייתי, הטענה
10 ש"אין להשיב לאשמה", נבחנת בהנחה שהראיות שבאו לחובת הנאשם – ואפילו המדובר אך
11 ב"חלקים" או ב"שברים" של עדות – תזכינה במלוא האמון והמשקל הראייתי".
- 12
- 13 ובעמ' 1052 נאמר: "הטענה שאין להשיב לאשמה מתייחסת עקרונית לכל עבירה שאפשר להרשיע
14 בה בשל האירוע נושא האישום. דהיינו, הטענה היא, שאין ראיות מספיקות להרשעה לא רק
15 בעבירה הנקובה בכתב האישום, אלא- גם בעבירות "פחותות ממנה".
- 16 אשר על כן, כל עוד יש "ראייה לכאורה" לעבירה "אחרת" הנעוצה בפרשה נושא האישום,
17 עקרונית- דין הטענה להידחות".
- 18
- 19 הטעות ברישום המועדים, הינה טעות טכנית, ותו לא. הטעות מתבררת מהעדויות, כאשר עת/1
20 מודדה בה, ומתקן עצמו.
- 21 על פניו, בדברי העד, די והותר ראיות לכאורה. הוכחה הנחילה. הוכח שהוסברה משמעות הסירוב
22 והסירוב עצמו. זאת, בנוסף לאמרות הנאשם, המודה בשתיית כוס בירה, עיגוי אדומות, והוא מדיף
23 ריח חזק של אלכוהול.
- 24
- 25 הנאשם העיד להגנתו:
- 26 הוא נעצר לביקורת שגרתית. נשאל ע"י השוטר האם הוא שיכור, והשיב בשלילה. הנאשם אומר: "
- 27 יצאתי מהרכב. אמר לי, שהוא רוצה, שאעשה בדיקת נשיפה. אמרתי לו, שאני מעדיף בדיקת דם. לא
28 ידעתי שאסור לי להגיד לו לא. הוא אמר אוקיי". (עמ' 14. שורות 9-10). עת/1 שוחח במכשיר הקשר.
29 בעת הזו, התקשר הנאשם לידידתו, עדת ההגנה, גל זמיר, חוקרת משטרה. העדה ייעצה לו לבקש
30 להיבדק מייד: "...היא צרחה עלי, ואמרה לי, שאני חייב לחסכים. ניגשתי אליו, ואמרתי לו, שאני
31 מוכן להיבדק, והוא אמר לי, שעכשיו הוא לא מוכן, שאני אבדק. עברו 2,3 דקות מאז שאמרתי לו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 אפריל 2013

תז"ע [REDACTED] מ.י. ענף תנועה ת"א נ'

1 שאני ולא) רוצה להיבדק. סירבתי לכל המסמכים, מכיוון שהוא לא רצה לתת לי להיבדק". (עמ' 14.
 2 שורות 12-14).
 3
 4 הנאשם מודה שהעליב את עת/1. הנאשם אומר: "היה לנו דו שיח לא נעים. אני אמרתי לגל (עדת
 5 ההגנה), שיש ילד, שלא רוצה לתת לי להיבדק, והוא נפגע מזה, והלך איתי ראש בראשי". (עמ' 14.
 6 שורות 17-18).
 7
 8 הנאשם טוען, שלא התברר לו משמעות הסירוב: "עת/1 אמר, שהוא הסביר לך כמה פעמים את
 9 משמעות הסירוב, אני משיב, שהוא גם העיד, שהוא לא זוכר כלום מאותו הערב. הוא לא הסביר לי.
 10 שתייתי כוס בירה". (עמ' 16. שורות 8-9).
 11
 12 עדת ההגנה נשמעה לפני פרשת התביעה ולפני הנאשם. העדה, שוטרות, תיארה בביהמ"ש כיצד
 13 קיבלה שיתן טלפון מהנאשם בשעת לילה מאוחרת. הנאשם סיפר לה, שנדרש לבדיקת נשיפה וסירב.
 14 הנאשם טוען בפניה, כי ביקש לבצע בדיקת דם. העדה הורתה לנאשם לבקש מהשוטר לערוך לו
 15 הבדיקה. העדה נותרה על קו הטלפון בעת השיחה, ושמעה: ... ביקש ממנו לבצע בדיקת הנשיפה,
 16 שהוא התבקש לראשונה. השוטר התנגד בכל ותוקף. השוטר התלחם. היו שם צעקות". (עמ' 7. שורה
 17 16).
 18
 19 לאחר ששמעתי הצדדים, בחנתי בחון היטב חומר הראיות, ועיינתי בסיכומי הצדדים, הגעתי
 20 למסקנות הבאות:
 21
 22 הנאשם נדרש כדין לבדיקת נשיפה.
 23
 24 סעיף 1א(ב)64 לפקודת התעבורה קובע: "שוטר רשאי לדרוש מנוהג רכב... לתת לו דגימה של אוויר
 25 נשוף מפיו, לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול... שוטר רשאי לדרוש מתן דגימה לפי סעיף זה אף
 26 בהעדר חשד, כי נעברה עבירה לפי פקודה זו".
 27
 28 טועה ב"כ הנאשם בסיכומיה, עת שהיא סבורה, שעת/1, שהינו שוטר, אך לא מפעיל מוסמך של
 29 מכשיר הינשוף, אינו רשאי לדרוש מהנאשם לתת בדיקת נשיפה. העד רשאי לדרוש זאת. העד אינו
 30 רשאי להפעיל מכשיר הינשוף. לו היה הנאשם מסכים לבדיקת, היה נלקח לשוטר המוסמך להפעיל
 31 המכשיר. אין טעם לחביא מסרב לבדיקה. ובמיוחד במקרה שלפני, בו סירב הנאשם לנשוף
 32 ל"נשיפון", סירב לבצע בדיקת מאפיינים וסירב ל"ינשוף".

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 אפריל 2013

תת"ע [REDACTED] מ.י. ענף תנועה ת"א נ'

1
 2 ב"כ הנאשם מדגישה בסיכומיה, העובדת, כי עת/1 ציין ש"ביקש" מתנאשם לבצע הבדיקה, אך לא
 3 דרש. העד אמר: "אני ביקשתי ממנו, לא דרשתי. בזמן שאני אמור להחזים את הנהג, אני מקריא
 4 לו את הכל, וזה הופך את הבקשה לדרישה...". (עמ' 10. שורות 28-30).
 5 ב"כ הנאשם סבורה שבהעדר דרישה, לא מתקיים היסוד העובדתי של עבירת הסירוב.
 6 לדאבוני עלי לדחות הטענה. עיון ב-ת/3 מלמד, כי הנאשם נדרש כדין לבצע הבדיקה. הנאשם נדרש
 7 כדין, והוסברה לו משמעות הסירוב. כאשר הוסברה לו משמעות הסירוב, הוסבר לו שוב, כי לא
 8 מילא את הדרישה למתן דגימה של אוויר נשוף.
 9 ה"ב"קשה" מפי שוטר דינה כדין דרישה. במיוחד לאור הסבר משמעות הסירוב. ה"ב"קשה" הינה
 10 צורת ביטוי עדינה יותר לדרישה. אין לבוא בטרוניה לשוטר, כאשר הוא מתייחס יפה לאזרח, ופונה
 11 אליו בלשון בקשה. כאשר לאי היענות לבקשה נלווית סנקציה חריפה, ברי לכל בר בי רב, כי המדובר
 12 בדרישה.
 13
 14 הנאשם לא טען, כי טעה ולא הבין דרישת השוטר. הנאשם הבין היטב הדרישה, שהרי התקשר לעדת
 15 ההגנה, והשיב לשוטר, שאינו מאמין במכשיר, ולא שאינו נושף מאחר ונתבקש ולא נדרש. לו סבר
 16 הנאשם, שמאחר ונתבקש בלבד, אינו חייב להיעתר, לא היה שב ומבקש להיבדק.
 17
 18 הנאשם טוען, שסירב למתן דגימת אוויר נשוף, ותחת זאת ביקש לתת דגימת דם. לעניין זה, כבר
 19 נקבע בפסיקה וכך גם בחוק, כי הבחירה באמצעי הבדיקה נתונה להחלטת השוטר בלבד.
 20 (ראה: כב' השופטת בן-עמי בעפ (י-ם) 4978/09 אלדר חיים נ' מדינת ישראל)
 21
 22 בבש"פ 7306/00 גנאדי זוסציב נ' מדינת ישראל קובע כב' השופט טירקל:
 23 "בעיני פשוט הדבר וברור שהסמכות להחליט באילו משלוש הבדיקות - נשיפה, דם או שתן - יש
 24 לבדוק נוהג רכב, שיש 'חשש סביר' שהוא שייכור ניתנה לשוטר. הדבר משתמע ברור מסופה של
 25 תקנה 169ג(א) לתקנות שבה נאמר, שהוא רשאי לדרוש את ביצוע הבדיקות יכולן או חלקן".
 26
 27 ברע"פ 8624/11 עזרא אליסי נ' מ"י, קבע כב' השופט א' רובינשטיין:
 28 "... מקום שהשוטר דרש שתיערך בדיקת "ינשוף", והנהג בחר שלא להיעתר לדרישתו, כמוהו כמי
 29 שנהג ברכב בחירתו שייכור. הרשות לדרוש בדיקת נשיפה עומדת לבדה ללא קשר לסוגים אחרים של
 30 בדיקות, כגון בדיקת דם. אם מעוניין שוטר לדרוש בדיקה מסוג אחר, כגון בדיקת דם או שתן, בידו
 31 לעשות זאת.... השוטר רשאי לבחור בבדיקה, ואינו כפוף אלא לתנאים ולמגבלות שבסעיפים עצמם,
 32 ובוודאי לא לסוג הבדיקה שמעוניין בה הנבדק".

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 אפריל 2013

תת"ע [REDACTED] מ.ל. ענף תנועה ת"א נ'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

משמעות הסירוב.

הנאשם אומר: "הוא לא שאל אותי שום שאלה. הוא לא הסביר לי את משמעות הסירוב". (עמ' 14. שורה 20).

עמ' 1/ העיד: "ברגע שאדם מסרב, אני מסביר לו את מהות הסירוב". (עמ' 11. שורה 27). ב-ת/1 נרשם: "ביקשתי מהנהג להיבדק מספר פעמים, אך הנהג סירב, הסברתי לנהג את משמעות הסירוב והשלכותיה, אך הנהג טען, כי לא סומך על המכשירים, ואין בכונתו להיבדק". ב-ת/2 נרשם: "ביקשתי מהנהג להיבדק, אך הנהג סירב. הודעתי לנהג את מהות הסירוב ומשמעותה, הנהג עדיין סירב...".

אני קובעת, כי הדרשה למתן דגימה של אוויר נשוף הייתה כדין. הנאשם סירב. משמעות הסירוב הוסברה לו.

לאחר מספר דקות, ולאחר ששוחח בטלפון עם ידידתו השוטרת, חזר בו הנאשם מסירובו. לדברי הנאשם חזר בו כעבור 2-3 דקות: "זה נכון, שאני ביקשתי לבוא ולבצע בדיקת נשוף לאחר שחשטר התחיל לרשום את הדוחות. כל האירוע היה 2,3 דקות." (עמ' 19 שורות 5-6).

עמ' 1/ אינו יכול לומר, כמה זמן חלף עד שהנאשם שב אליו, וביקש לבצע את הבדיקה. העד אומר: "אחרי שהוא סירב, הוא ביקש לעשות בדיקה. אני לא רשם באיזה שעה מדוייקת, הוא בא אלי וביקש לעשות הבדיקה. זה אחרי שהוא סירב. אחרי שהתחלתי למלא את הדו"ח". (עמ' 10. שורות 13-14).

וכן: "אם הוא היה מבקש לא הייתי רשם סירוב. הייתי ממתין לראות, מה הוא מחליט. הייתי נותן לו להתקשר להתייעץ. אני בטוח. אין סיבה שלא. לא יכול להיות, שהוא אמר לי, שהוא רוצה להתיעץ, ואמרתי לו, שעליו לתת תשובה עכשיו".

עדת ההגנה לא יכולה לומר כמה זמן חלף מהסירוב עד לבקשת הנאשם להיבדק, שכן לא נכחה במקום. העדה אומרת: "לא יודעת כמה זמן עבר מאז שעצר אותי. אני יודעת שזה היה זמן קצר מאוד. זאת אני יודעת מהנאשם. אני יודעת, רק מה שהוא אמר לי". (עמ' 7. שורות 28-29).

מאתר והנאשם נעצר בשעה 00:30 ושחרר לדרכו ב: 00:45, ומאחר ובעת רישום הדו"ח/ת/2 נרשם שהנאשם חזר בו ומבקש להיבדק, ואילו בת/3, שנרשם ב: 00:40 הוא עדיין עומד בסירובו, יש להניח, שבקשת הנאשם להיבדק התרחשה כעבור 10 דקות לערך.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 אפריל 2013

תת"ע מ.י. ענף תנועה ת"א נ'

1
2 ברע"פ 2538/11 בבית המשפט העליון, קובע כבי' השופט רובינשטיין, תוך כדי דיון בשאלה, האם
3 זכות החיוענות עומדת לנדרש לבדיקה, כי: "התשובה אינה חיובית ביסודה". וכי: "מתן האפשרות
4 למתבקש לנשוף לעכב את בדיקת הינשוף עד שיוועץ בעו"ד, מאיינת בפועל מתוכן, אולי כליל, את
5 מטרת הסעיף והבדיקה... על השוטר חובה להזהיר את המתבקש לנשוף מפני משמעות הסיורב
6 לעשות כן. כשלעצמי, איני רואה מניעה לאפשר החיוענות סלפונית בגדרי דקות אחדות, בשעה
7 שמכינים את המכשיר לבדיקה..."
8 ובחמש: "עיקר, כאמור הוא השכל הישר – חלוף הזמן עומד ביחס ישיר לאפקטיביות הבדיקה...
9 ציפיותו של המבקש, כי לאחר שסירב תחילה לעשות כן, יוכל לשנות דעתו, ולבצע כל אימת
10 שירצה, איננה סבירה... כמוכן לעניין זה, חשוב מועד הסיורב לבדיקת הדם אל מול הבקשה
11 המחודשת לעריכתה. שלא הרי הנמלך בדעתו סמוך מאוד לאחר שסירב ומבקש בדיקה – כהרי
12 הממתין זמן משמעותי, ואז מואיל בטובו להסכים".
13
14 הנאשם סירב ל בדיקת הנשיפה. הנאשם חזר בו זמן קצר מאוד לאחר מכן, לאחר ששוחח עם
15 ידידתו, נמלך בדעתו, והחליט לבצע הבדיקה. בנסיבות אלו, אני קובעת, כי היה על עת/1 לאפשר
16 ביצועה של הבדיקה. במיוחד בהתחשב בכך, שעת/1 אינו המפעיל, והוא נמצא בעיצומו של הליך
17 רישום הדו"ח.
18
19 הנאשם נמצא מבחינה אולוגית במצב הדומה למצבו של מי שפטור עקב חרטה עומד לזכותו. אומנם,
20 הנאשם חשלים את מעשה העבירה. הנאשם סירב לבדיקת הנשיפה. עם זאת, הנאשם הוכיח
21 ש"מחפץ נמשן בלבד ומתוך חרטה חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת
22 התוצאות, שבחן מותנית השלמת העבירה". (סעיף 28 לחוק העונשין).
23
24 הנאשם הדיף ריח חזק של אלכוהול, עיניו אדומות והוא מודה בשתיית כוס בירה. ייתכן, ובנסיבות
25 אחרות, די היה בכך כדי להרשיעו בעבירה, המתגלה מן העובדות, והיא עבירה של נהיגה תחת
26 השפעת אלכוהול. אלא שמאחר ועת/1 לא נעתר לבקשתו להיבדק לאחר הסיורב, נמנעה מהנאשם
27 האפשרות להתגונן כנגד אשם זה.
28
29
30
31
32

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 אפריל 2013

תנ"ע [redacted] מ.י. ענף תנועה ת"א כ/ [redacted]

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10

כאמור לעיל, מאחר ותנאשם חזר בו מסירובו ב"סמוך מאוד" לסירובו, וחרף העובדה, שלו היה מבקש רשות השוטר להתניעץ, היה נענה בחיוב, והוא לא נהג כד, ראיתי לזכותו מחמת הספק.

ניתנה והודעה היום כ"ג ניסן תשע"ג, 03/04/2013 במעמד הנוכחים.

(ל' פני' א"מ)

נועה פראג לבוא, שופטת

- 11
- 12
- 13
- 14

הוקלד על ידי לימור אסף